

quibus irascuntur, aut metuendos, aut re-
uerentia dignos, aut benemeritos, aut in-
uitos, aut valde dolentes iis, quæ facta
sunt.

CAPVT IIII.

Iam quos ament, & odio habeant, &
I quamobrem. Amicitiam, & ipsum Ama-
re cùm definierimus, dicamus. Sit igitur
amarare, velle alicui quæ putat bona, illius
causa, sed non ipsius, & pro viribus effe-
ctorem esse eorum. Amicus verò est qui a-
mat, &c, redamatur. Et putantur amici esse,
qui sic se habere existimant inuicem.
His positis, necesse est, amicum esse, simul
lætantem bonis, & simul dolentem mo-
lestis non propter aliquid aliud, sed pro-
pter illum. Secutis enim iis, quæ volunt,
gaudent omnes: contrarii verò dolent.
Quare & voluntatis signum sunt dolori-
res, & voluptates. Et quibus iam sunt ea-
dem bona, & mala. Et qui sunt iisdem a-
mici, & qui iisdem inimici: necesse enim
est, ut hi eadem velint. Quare qui ea, quæ
sibi, etiam alij vult, ei videtur amicus es-
se. Et eos, qui benefecerunt, amant, aut
ipsis, aut iis, quos charos habent, aut si val-
de, aut si promptè, aut si in talibus occa-
sionibus, & ipsorum causa, aut eos, quos
putant velle benefacere. Et amicorum a-
micos. Et amantes eos, quos ipsi amant. Et
qui amantur ab iis, qui amantur à scipisis.
Et eisdem inimicos. Et odio habentes eos
quos ipsi odio habent. Et qui odio haben-
tur ab eis, qui à scipisis odio habentur. O-
nibus enim his eadem bona videntur es-
se, ac sibi ipsi, vt velint, quæ ipsi bona
sunt, id quod erat amici. Præterea benefi-
cios in pecunias, & salutem. Quamobrem
liberales, & fortes honorant, & iustos. Ta-
les autem existimant non aliunde viuen-
tes. Et tales sunt, qui vivunt ex labore, &
inter hos qui ex agricultura, & inter alios
opifices maximè. Et temperates, quia non
iniusti. Et ab agendo remotos propter
idem. Et quibus volumus amici esse, si vi-
deantur velle. Sunt autem eiusmodi, tum
boni ex virtute, tum qui bona existima-
tione sunt, aut apud omnes, aut apud optimos,
aut apud eos, qui suscipiuntur ab i-
pis, aut apud eos, qui suscipiuntur ipsis. Pre-
terea iucundos in communi vita, & com-
muni consuetudine. Tales verò sunt &
faciles, & non reprehensorum peccato-
rum, & non studiosi victoria, neque litigio-
si. Omnes enim tales pugnaces sunt:

"π. τοις ίδεις συμβαγαλέιν καὶ συμπίπερσται· τοιωτοι δι' αὐτούς, καὶ μὴ ἐλεγκτικὸν
τῷ αἱρετανοῦντι, καὶ μὴ φιλότεκνοι, μηδὲ μυστήρεις· πάντες γοῦν εἰ τοιωτοι μαχητοί·

Α οῖς δι' ὄργιζονται, ή τούτοις, ή αἴρουν α-
ξίους, ή παχαστουμένους, ή ἀκοντας, ή ὑπο-
αλγοῦτας τοῖς πεποιημένους.

Κεφάλαιον Ι.

Traç δὲ φιλούτος καὶ μισθούτος, καὶ δια-
τί, τὰ φιλίατα καὶ τὰ φιλέντα φιλού-
μενος, λέγεται. έστο διὸ τὸ φιλεῖν, τὸ βούλε-
θεῖν πνεῦμαν ἀγαθοῦ, ἐπείνου ἔνεκεν, ἀλ-
λαὶ μὴ αὐτοῦ, καὶ τὸ καὶ σωματικὸν
ἔπειτα φίλος δι' οὗτοῦ, οὐ φιλῶν καὶ αντι-
φιλούμενος οἰσται τὸ φίλον έπειτα, οὐστοῖς ἔ-
χειν σύρεμέν τοὺς φίλους τούτους, χαρούσται
C τοῖς ίδεις συντίνοντας, λυπούμενοι. οὐτε τῆς βου-
λῆσσας σημεῖον, οὐ λύπα καὶ αἰσθάνατος, καὶ
οῖς ήδη ταῖς ταῖς αἰσθάνταις καὶ κατέστηται
αὐτοῖς φίλοι, καὶ οὐ τοῖς αὐτοῖς ἐχθροί.
ταῦτα γοῦν τούτοις βούλεθεται αἰσχυντος. οὐτε
ἄπειρος καὶ ἄλλος βουλόμενος, τούτῳ
φιλίτευτος φίλος έπειτα. καὶ τοῖς πεποιηκότας εὖ
φιλεῖσθαι, οὐ αὐτοῖς, οὐδὲ κατόντοι, οὐ εμεγάλα, οὐ
εἰς τορνύματα, οὐ τὰ τάτους καρεσίς, καὶ μὴ το-
νεται οὐδὲ αἴσιαν. Βαλελεύτη ποιεῖν εἰ. καὶ τοῖς
τὸ φίλον φίλοις, τὸ φιλεῖσθαι τοῖς αὐτοῖς φιλεῖ-
σθαι τοῖς φίλουισθαι τὸν ίδειν φιλούμενον
έστωτος καὶ τοῖς τοῖς αὐτοῖς ἐχθροῖς. οὐ μισθού-
τας οὐδὲ αὐτοῖς μισθούτας. καὶ τοῖς εἰσιμεταβολέ-
σθαι τὸ εἰσιτός μισθούτων τοῦτο ταῖς αἰσ-
θάνται φιλίτευται έπειτα. καὶ εἰσιτοῖς αἰσθάνταις
τοῦτο τούτων, οἱ δοῦλοι γαρρήτας καὶ
τῷ ἄλλον, οἱ αὐτούργοι μέλιτες. καὶ τοῖς
σωφρενας, οὐτοὶς αἴσιοι. καὶ τοῖς αἰσθά-
μενοις, διὰ τὸ αὐτό. καὶ οἵς βουλόμενοι
φίλοις έπειτα, οὐδὲ φιλίτευται βούλομένοις. εἰ-
σι δὲ τοιωτοι, οὐτοὶς αἰσθάνται καὶ φρεστοί,
καὶ οἱ δοῦλοι μέλιτες, οὐ τοῖς πάσοις, οὐ τοῖς
βελτίστοις, οὐ τοῖς θεαμάζομένοις οὐ φ-
ατοῖς, οὐ τοῖς θεαμάζοστοι αὐτοῖς.